Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36535
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

Et irate sunt gentes: que scilicet uident suam
culturam ad nichilum redigi. Vnde psalmista. Dns reg
nauit irascant̃ ppli: Et aduenit ira tua: id est
tempus uindicte tue. quando irascentur populo
ceruices confringes: Et tempus mortuor. ut scili
cet qui mortui sunt peccato. morient̃ damnatio
ne ppetua. In quib; uidelicet gratiarum actionibus
duos dni aduentus comp̃hendunt. primum scilicet
humilē & occultum. quando surgens a mortuis mun
dum sibi substrauit. sedm uero excelsum & manifestu
quando impius irascetur & suos uindicabit. Non
autem gaudent electi quia reprobi damnantur
sed ideo gaudent g[illegible] quia aduenit tempus
quo iniusti iustam damnationem & ipsi recipiant
bonorum operum dignam retributionem. Ante enim
damnabunt̃ impii. & sic remunerabunt̃ pii. nec
poterunt puenire ad regnum corpora priorum. nisi p
cesserit dampnatio reprobor. Quod autem dicunt
iratus es. n̄ ita intelligendum est ut irascat̃ ds sicut
& homo. sed sic uidebit̃ reprobis quos damnabit.
Talis quippe in singulorum conscientiis erit. qua
lem eum uidebunt. Vnde in mentib; elector uide
bitur benignus. in mentib; reprobor iratus. Indi
care & reddere mercedem seruis suis pphetis & sanc
Sic uidentur sonare uerba hec quasi prius pecs
serit mentibus electorum pro quo mercede sunt re
cepturi. Non eis redditur nisi qd debetur.
Sed n̄ ē ita. quia scriptum est. Quis prior dedit
illi. & retribuet̃ ei. Et alibi. Gratia. Talui facti